

[Krag.]

Frisch ved sikkert, hvad jeg siger til — vænnet sig til at gaa i den socialistiske Gangkurv, og nu skal vi altsaa om faa Dage til at forhandle om Valutacentralens Forlængelse for to Aar.

Industriens Billigelse hertil ved vi jo man har — her maa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sikkert søge Forklaringen paa adskillige Tusinder af den Vælgerforøgelse, som Socialdemokratiet fik paa Valgdagen; jeg tror, at denne Industriens Særstilling og Egeninteresse i høj Grad har været bestemmende for Valgets Resultat. Sagen er den, at de handelspolitiske Forhold i stigende Grad gennem de sidste Aar er traadt i Skygge for Interesser, som ligger Socialdemokratiet nærmere: Færdigvarer vil man ikke have ind i Landet, det er kun Raa-stoffer og Halvfabrikata, som har Regeringens Interesse; Vægten lægges med andre Ord paa det beskæftigelsesmæssige Hensyn, hvis Resultater alligevel er saa uhyre smaa, idet det jo er paavist saa mange Gange, at hvor man gennem Foranstaltninger af den Art, der her er Tale om, skaffer Beskæftigelse for somme, tilvejebringer man med det samme Ledighed for andre. Importen af Færdigvarer er blevet halveret i de sidste Aar, og jeg forstaar derfor godt, at Regeringen lovsynges og lobhudles af Industrien, den Industri, der arbejder for Hjemmemarkedet, hele den nye og for en stor Del kunstige Industri, der er vokset op i Ly af Importreguleringsmurene, den Industri, hvis Eksistens er fuldkommen afhængig af en Fortsættelse af den socialistiske Erhvervspolitik.

Men ogsaa her viser de Radikale et Janushoved, idet de, samtidig med, at de gaar med til denne Politik, gør de Herrer Ledere af Industrien opmærksomme paa, hvor ansvarsløst disse Herrer tager Chancen og kaster Sikkerheden til Side, for at bruge et radikalt Blads Udtryk. Og — siger det vedkommende radikale Blad — derfor har de heller ingen moralsk Ret til at kræve Beskyttelse den Dag, Grænserne aabnes, og de skal og bør vide, at de selv og ingen andre har det fulde Ansvar, naar andre Muligheder sætter ind; de maa til den Tid tage Skade for Hjemgæld. Og saa føjer Bladet til: de fortjener Skaden, for deres Adfærd er uden Rimelighed. Men det vil med andre Ord sige, at om den Politik, som Socialismen har den førende Stilling i, støttet af Radikalismen, siger den radikale Presse, at den fører til en Adfærd, som er uden Rimelighed.

Jeg siger: Det er et Janushoved, det

radikale Parti her bærer, som jo ganske sikkert engang maa afsløres. Men hvad bliver Følgen? Den bliver selvfølgelig voksende Vanskeligheder for dansk Eksport. Thi tror man virkelig, det er os alene, her i Landet, der har Interesse for Beskæftigelsen? Nej, ingenlunde! Saaledes som Valutacentralens Hovedformaal er blevet — paa Trods af Lovens oprindelige Hensigt — er det beskæftigelsesmæssige jo det afgørende, og derfor skal Færdigvarer holdes ude, derfor er Importen af dem halveret. Men hvilken Betydning dette har for Afsætningen af danske Varer paa de udenlandske Markeder, kan man ikke være i ringeste Tvivl om, fordi man naturligvis dør ligeledes har Interesse i det beskæftigelsesmæssige og derfor ogsaa hævder Interessen i Afsætningen af Færdigvarer. Tror man virkelig ikke, at mangen Aftager af vore Varer vilde være lettere at faa i Tale, hvis Færdigvarer kunde afsættes til os, og tror man ikke, at Vejen til sundere Forhold, baade prismæssigt og beskæftigelsesmæssigt, vilde være en Ordning, der tjente som Overgang til helt frie Forhold, en Ordning, som direkte varetager Eksportinteresserne, og som direkte øger Beskæftigelsesmulighederne inden for de til Eksporten knyttede Virksomheder, herunder naturligvis først og fremmest Landbruget?

Jeg føler mig overbevist derom, og herigennem tror jeg sikkert, man vilde skabe, indirekte gennem Købeevnens Styrkelse, Beskæftigelse ogsaa i Hjemmeindustrien og derigennem muliggøre ogsaa øget Import. Dette er Vejen til en effektiv Indsats til Løsning af Beskæftigelsesproblemet og til Skabelse og Opretholdelse af et fair Prisniveau, og det er en saadan Ordning, hvis Gennemførelse Venstre kræver, og som vi arbejder for, og som vi er villige til at medvirke til, ikke blot af de Grunde, jeg her har nævnt, men ogsaa, som sagt, fordi det er den eneste Vej, ad hvilken der kan tilvejebringes en Udledning af Erhvervenes Indtjeningsmuligheder, thi som Forholdene ligger, er der jo Tusinder i vort Land, som i Ly af Importreguleringsbestemmelserne har faaet mægtige Indtægtsforøgelse, medens andre ser deres Virksomhed styrtet i Grus og sig selv kastet ned i Fattigdom — og her kommer baade Eksportør og Importør i Betragtning. Ved Regeringens slette System, som kun har faaet Tilslutning, fordi det passer ind i nogles Egeninteresse som Haand i Handske, øges, det hævder jeg, den økonomiske Spænding imellem Samfundsklasserne fra Dag til Dag. Kronen udhules gennem